

Jälkeen Iiron

Jipii! Huraa!! Jepu-jepu-jee!!! Nyt Iirosta päästään ja ollaan pyörällä päästään!

Kuten näkyy, runosuonikin tässä alkaa heti pulputtaa, kun taas pitkästä aikaa uskaltaa jotain sanoa ilman pelkoa että Iiro panee runosuonenkin verolle. Tai ehtihän se vielä, kun istuu kevääseen saakka. Siis varmuuden vuoksi palataan proosaan.

Joka tapauksessa sille ei varmasti kukaan mahda mitään, että riemu repeää heti kun Iiro sulkee perässään valtiovarainministeriön uksen. Tulee tässä taas mieleen entiset sukulaispojat, joiden vanha vaari jemmasi kaiken jännän (kuten tonget ja vatupassin) väliköksi sanottuun varastoon, eikä ikinä päästänyt koltiaisia sinne sotkemaan paikkoja. Lopulta ukko teki kuolemaa pirtin puusohvan pohjalla, ja pojat hyppelivät pihalla tasajalkaa riemusta: "Kunhan tuo ukko kuolee, niin ollaan paikalla välikössä!" Ja oltiin kanssa.

Iiron lähdettyä kaikki on vapaata meillekin veronmaksajille. Alamme paikalla törsätä. Emme enää vedä markkaa soikeaksi, emme säästä pennin pyörylää. Pannaan kaikki siliäksi. Ostetaan tarpeettomia hökötyksiä ja käydään ulkomailla. Laitetaan lapsia päivähoidon. Viedään eläkerahat bingoon ja tehdään velkaa.

Ehkä jätämme veroilmoituksenkin tekemättä, sillä mitäpä valtio enää verorahoillamme tekee kun siellä ei ole enää Iiroa niitä nyysäämässä. Iiron mukana katoavat kaikki vaikeudet ja meille aukenee taivas, sillä Iirostahan kaikki kauheus on johtunut vuosikaudet.

Iiron mentyä Suomen kansantalous alkaa tuottaa sellaista voittoa, ettei ole kuunaan nähty. Rahaa völlyy sisään kaikista ovista ja akkunoista, ja sitä on vara panna myös menemään toisista ovista ja akkunoista. Kansalla riittää leipää ja sirkushuveja. Työttömyyspäivärahoja ja eläkkeitä ja lapsilisiä korotetaan ennennäkemättömiin korkeuksiin ja ilmatkin paranevat aivan olennaisesti. Luultavasti taivaasta alkaa sataa mannaa.

Tosin työttömyyspäivärahoja ei enää tarvitakaan, koska työttömyys ei ainoastaan puolitu vaan kääntyy kaksinkertaiseksi työvoimapulaksi arviolta viikossa Iiron jälkeen. Työvoimapulasta tietysti seuraa huikea palkkojen korotusaalto, mutta hinnat alenevat ja markan arvo pysyy vakaana. Suomesta tulee niin hyvinvoipa ja omavarainen maa, että uskallamme erota Euroopan Unionista, johon Iiro meidät pakotti ja yksin meitä siellä piti vankina.

Saamme takaisin Karjalan ja luultavasti koko Neuvostoliiton, joka nimenomaan Iiron kaudella katosi maailmankartalta. Pääsemme taas euroviisuihin ja voitamme ne, koska artistiemme ei enää tarvitse hävitä pelkästään huviveroja välttääkseen.

Kaiken kaikkiaan Iiron lähtö merkitsee paluuta vanhoihin hyviin aikoihin. Toistaiseksi on vielä hieman epävarmaa, kuinka kauas sinne palaamme, mutta enpä pitäisi mahdottomana, vaikka Aurinko rupeaisi taas kiertämään Maata, kuten silloin ennen kun Iiro ei ollut vielä maailmanjärjestystä sotkemassa.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)